

(๒๗)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตtriy ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๒/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ๓๕/๒๕๖๒

วันที่ ๒๗ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง	นายอีระชัย ภูวนานนท์บาล	ผู้ร้อง
	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายอีระชัย ภูวนานนท์บาล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอนุญาตตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายอีระชัย ภูวนานนท์บาล (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าตนเป็นประชาชนชาวไทยถูกกลเม็ดสิทธิหรือเสรีภาพจากการกระทำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน (ผู้ถูกร้อง) โดยเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกร้องได้ออกกฎหมายกระทรงกำหนดแบบสัญญาแบ่งปันผลผลิต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกฎหมายฯ ข้อ ๗ (๓) กำหนดให้กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติและผู้รับสัญญาเจ้าเพื่อขายกําชธรรมชาติบันหลักการของการขายร่วมกันในราคากลางและตามข้อกำหนดที่กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติและผู้รับสัญญาเห็นชอบร่วมกันโดยผู้รับสัญญาไม่มีสิทธิที่จะขายส่วนแบ่งในกําชธรรมชาติที่ได้รับบนหลักการอื่นใดนอกจากหลักการของการขายร่วมกัน ซึ่งผู้ถูกร้องมิได้กำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่รัดกุม โปรดঁise และเป็นธรรมแก่รัฐ อีกทั้งในเรื่องวิธีการขายกําชธรรมชาติที่เป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐนั้นยังไม่มีกฎระเบียบบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ ผู้ถูกร้องจึงต้องใช้พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกอบเบียบกระทวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๑๕ (๑) มาเป็นหลักเทียบเคียง โดยใช้วิธีทดสอบก่อนเพื่อให้รู้ขายได้ในราคางบประมาณ และขัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกร้องมีได้กำหนดให้มีการขายก้าชธรรมชาติ ดังกล่าวโดยวิธีทดสอบทำให้รู้มีรายได้น้อยลง ส่งผลกระทบต่อความสามารถของรัฐที่จะจัดการให้มีบริการสาธารณสุขของรัฐ และสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง รวมทั้งทำให้การขายก้าชธรรมชาติไม่เป็นไปตามกลไกตลาดเสรีไม่สอดคล้องกับหลักนิติธรรม จึงกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพโดยตรงของผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจ อธิปไตยและความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔ เป็นผู้ที่จะได้รับประโยชน์จากการคุ้มครองสิทธิในฐานะผู้บริโภคตามมาตรา ๔๖ เป็นผู้ซึ่งจะได้รับประโยชน์หากรัฐมีรายได้ที่ครบถ้วนเพื่อที่รัฐจะให้บริการสาธารณสุขของรัฐตามมาตรา ๔๗ ประกอบมาตรา ๕๕ เป็นผู้มีหน้าที่ป้องกันประเทศ พิทักษ์รักษาเกียรติภูมิ ผลประโยชน์ของประเทศชาติและสาธารณสมบัติ ของแผ่นดินตามมาตรา ๕๐ (๒) เป็นผู้ซึ่งจะได้รับประโยชน์หากรัฐมีรายได้ที่ครบถ้วนเพื่อที่รัฐจะใช้จัดหรือดำเนินการให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึงตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามมาตรา ๕๖ เป็นผู้ซึ่งมีสิทธิที่จะขอให้รัฐรักษาวินัยการเงินการคลังตามมาตรา ๖๒ เป็นผู้ซึ่งมีสิทธิที่จะขอให้รัฐทำการป้องกันและขัดการทุจริตและประพฤติมิชอบตามมาตรา ๖๓ และเป็นผู้มีสิทธิจะขอให้คณะกรรมการรัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดินเพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศและประชาชนส่วนรวมตามมาตรา ๖๖ (๑)

ผู้ร้องได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน กรณีกระทวงพัสดุงานออกแบบท่วงที กำหนดแบบสัญญาแบ่งปันผลผลิต พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่กำหนดให้รัฐสามารถเจรจาคู่สัญญาเพื่อการขายก้าชธรรมชาติ เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อรัฐธรรมนูญ และไม่เป็นไปตามหลักการกำหนดนำพัสดุตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาว่าการณ์ยังพึงไม่ได้ว่าผู้ร้องเรียนเป็นบุคคลซึ่งถูกกละเมิดสิทธิหรือเสียหายโดยตรง และได้รับความเสียหายอันเนื่องมาจากกรรมการทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ และตามคำร้องเรียนในประเด็นนี้ยังไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมาย จึงให้ยุติการพิจารณา

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ได้ออกกฎหมายกำหนดแบบสัญญาแบ่งปันผลผลิต พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗ (๓)

ทำให้รัฐไม่ได้รับรายได้สูงสุดจากการขายก้าชธรรมชาติที่เป็นส่วนแบ่งของรัฐตามสัญญาแบ่งปันผลผลิต เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๔ มาตรา ๕๐ (๒) มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๑๖๔

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกลเม็ดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกลเม็ดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกกลเม็ดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลมีพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อ ผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกกลเม็ดสิทธิหรือเสรีภาพ ดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิ หรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลมายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการ แผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลมามาตรา ๔๖ วรรคสอง”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบเป็นกรณี ที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าตนเป็นประชาชนเจ้าของอำนาจอธิปไตยได้ถูกกลเม็ดสิทธิและเสรีภาพจากการกระทำ ของผู้ถูกร้องที่ได้ออกกฎหมายทรงกำหนดแบบสัญญาแบ่งปันผลผลิต พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗ (๑) ซึ่งทำให้ รัฐไม่ได้รับรายได้สูงสุดจากการขายก้าชธรรมชาติที่เป็นส่วนแบ่งของรัฐตามสัญญาแบ่งปันผลผลิต ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๐ (๒) มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๑๖๔ นั้น เป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าตนถูกกลเม็ดสิทธิหรือเสรีภาพ

- ๔ -

ที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้เนื่องจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรคหนึ่ง ว่าผู้ที่จะยื่นคำร้องได้ต้องเป็นผู้ที่ถูกกล่าวหาโดยสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรง แม้ผู้ร้องได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินมีความเห็นให้ยกเว้นได้แล้วก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้เข้าร่วมทำสัญญาโดยเป็นผู้แทนหรือตัวแทนของหน่วยงานของรัฐ หรือเป็นผู้รับสัญญาในสัญญาแบ่งปันผลผลิตการขายก้าชธรรมชาติที่จะทำให้ผู้ร้องเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการใช้บังคับกฎหมายระหว่างประเทศแต่อย่างใด คำร้องของผู้ร้องคงเป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นและเป็นข้อห่วงใยของผู้ร้องในฐานะประชาชนชาวไทยเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ของรัฐว่ารัฐอาจจะมีได้รับผลประโยชน์สูงสุดที่พึงจะได้ ส่งผลให้ไม่สามารถจัดให้มีการบริการสาธารณสุข และสาธารณูปโภค ขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตให้กับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น ผู้ร้องจึงมีเชื่อคคล ซึ่งถูกกล่าวหาโดยสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรคหนึ่ง ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้ อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๖๒/๒๕๖๒)

(นายจิตต์พัฒนา ไชยวัฒนา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ชาลวาน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนากนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนคินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กลับปดา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวริทธิ์ กองศิริเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ